

Elämä jatkuu silti

On kevät 2021. Korona huoli vuosi sitten oli erittäin suuri. Muistan kun näin myös painajaisia tulevasta. Nyt jo helpottaa. Töissä oli maaliskuussa vuonna 2020 siirrytty pikavauhtia etätöihin. Vain muutama jäi toimistolle, kun heillä ei ollut valmiuksia toimia etänä. Työyhteisössäni muutama sai koronan, mutta selvisi. Vain yksi iäkkäämpi kuoli virukseen. Hän olisi päässyt eläkkeelle muutaman kuukauden päästä. Töissä on nykyään siirrytty tekemään etätöitä enemmän. Uusi virastorakennuksemme piti olla monitoimitila, jossa myös avoimia tiloja runsaasti. Suunnitelmat muutettiin juuri ennen rakentamista ja lisättiin yksittäisiä työhuoneita. Aikuisopiston taideharrastusryhmäni toimii nykyään puolittain etänä. Saamme aiheet ja opettaja on tavoitettavissa Zoomin kautta viikoittain muutaman tunnin kommentointia varten. Takaisin grafiikan vedostamiseen ja savityöpajoihin en ole vielä päässyt mukaan. Ottavat kerralla vai 5 opiskelijaa ja jonot ovat pitkät. Ravintoloissa on buffee pöydät poistuneet ja ravintoloiden asiakasmäärä on rajoitettu 30 asiakkaaseen kerralla, ainakin toistaiseksi. Tilaamme ruokaa useasti Foodoran kautta ja lisäksi käytämme kauppojen kuljetuspalveluita. Vapaa-aikana olemme alkaneet suosimaan lähiympäristöä enemmän, koska olemme havainneet ja löytäneet sieltä mielenkiintoisia kohteita. Tuusulan maisemat, Porvoo, merenrannat ovat saaneet uuden aktiivisen nauttijan. Geokätköharrastaminen on lisääntynyt. Onneksi me molemmat, puolisoni ja minä pystymme tekemään etätöitä. Olemme hankkimassa kakkosasuntoa maaseudulta, pienestä kylästä. Olemme haaveilleet citymaalaisuudesta jo pitkään ja nyt on hyvä toteuttaa tämä.